

Gökyüzünün Kayboluşu

– Hüseyin Yanmaz · 16 Ekim 2012

sensiz

karanlık gecelerim hep soğuk olur

buz tutar içim

üşütür beni.

hani

kurşun değer acı duymazsın

yürek paralar seni

ıssız geceleri yalnızken

dost tutarsın yıldızları.

duvarda durur gölgem

kurumuş söğüt dalıyım.

söz vurur can yakar

bazen dil susar göz konuşur

ölümden beter eder ayrılık.

yağmur sonrası kurumuş yaprak

döker gözyaşı

bağrımda kalır izi

geceler yine karanlık

üstümü örtse yıldızlar

ansızın ayrılıklar acıtır içimi.

birdenbire kayboldu gökyüzünün maviliği

karıştı bulutlar birbirine

gecenin yalnızlığı üşütüyor beni.

içten söylenen söz

bir bakmışsın boşluğa iter

işte o zaman hesapsız doğar güneş

içten içe boğar seni...

Hüseyin YANMAZ

30/08/2012